

45

ВУЛІННА ДЕСУМІА МІЖ
 СІМІОМ ОБІДНІМІ КІСМІ
 АХІМІА УЕНІАІА
 ...

ДЕНІВ ГІБІГІМІ
 ГІМІ БЕРБЕІПІМІ И АСВ
 БЕСЛОТЯ
 СОМІ
 ІСМО
 АСВ

40

RECTOR ET CONSILIUM PERPETUUM IN ACADEMIA LIPSIENSI.

PRæmia & pœnas esse duas Rerumpublicarum

anchors, scitè divinus Plato dixit, & dicti veritatem experientia totâ die comprobat. Ut enim fluctibus decumanis & decussatim confligentibus invicem procellis agitata navis, ne frangatur, anchorâ sistitur: Sic Respublica, ne inter motus civium varios pessum eat, præmiis & pœnis. Honorum gradibus, fortunæ ansis, ut & pœnis pro delictorum qualitatibus infligendis, & nostra Respublica literaria conservata fuit hæcenus, & adhuc per DEI gratiam conservatur. Quantumvis autem ad decernenda præmia, quàm infligendas pœnas esse soleamus promtiores, in istoties tamen, velimus nolimus, (ne quis forsân vindictæ propriæ cupidos arguere nos queat) opus alienum, quo facere possimus proprium, suscipere cogimur. Hæc ipsa necessitas nobis imponitur, cum post promulgatum autoritate supremi Magistratûs, quæ Sacro-Sancta omnibus esse deberet, Edictum Pennalisimi & aliarum in Academiis confusionum Cassatorium, nihilominus inventi fuerint, qui fronte perfrictâ residuas sub cineribus favillas animare, quin & oleum Canino instillare sibi probro minimè duxerunt. Horum ex numero jam sistimus

ANDREAM NEUTHAL Virginaliâ Curlandum,

CHRISTOPHORUM-FRIDERICUM BREÛERUM

Martisburgensem, nec non

MATTHIAM TEKARTVM Isenacensem,

quorum ille pro beneficiis exhibitis ingratus & perjurus non tantum duellis & contentionibus, ex quibus etiam lucra sua quæsit, hæcenus inclaruit (si claritas ex vitiis comparari potest ulla) sed etiam fenestras in ædibus Magistratûs, cum suo secundum supremi Magistratûs præscriptum fungeretur officio, lapidibus sceleratè perfregit, iste Pennalisimi fautor strenuus caudas vulpecularum Scholasticarum (ut loqui solet pestiferum hoc hominum genus) decurtare cœpit, hic discretionem ex duellantium reconciliationibus collegit, omnes Edicti Cassatorii perversores, & quantum in ipsis fuit, evertores. Utut autem in hocce Majestatum & ordinis divini contentores, uno verbo, societatis humanæ (quid enim de talibus, qui nec DEUM, nec ullum in terris Magistratum verentur, sperandum?) pestes exclusionem per Academiis confœderatas vulganda jure animadvertere potuissimus, ne tamen de nimio rigore conqveri necessum habeant, & tamen nostro non desimus officio, TE

ANDREAM NEUTHAL Virginaliâ Curlandum,

ad Sexennium,

Vos CHRISTOPHORUM-FRIDERICUM BREÛERUM

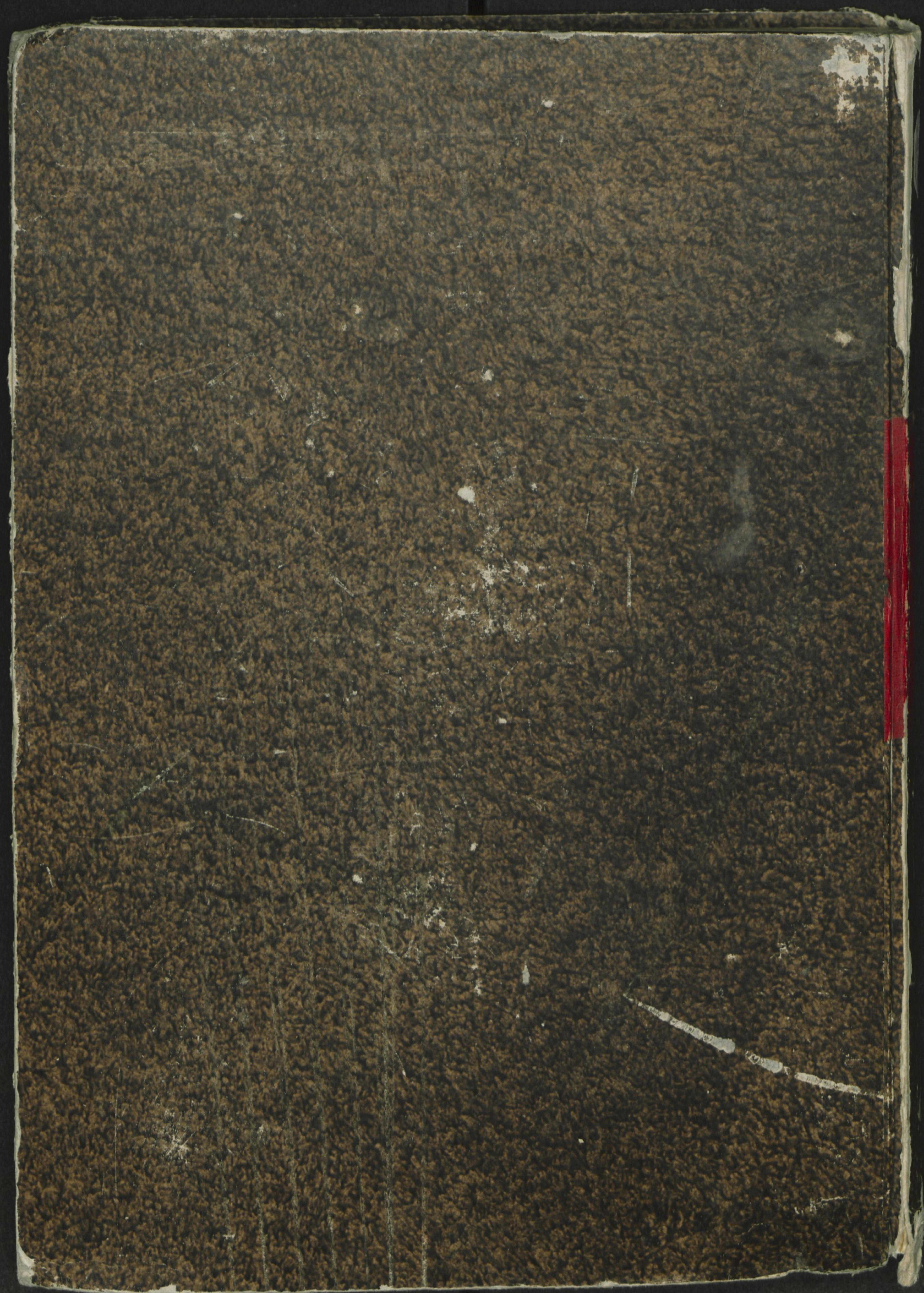
Martisburgensem &

MATTHIAM TEKARDUM Isenacensem,

utrumque ad quadriennium, rem cum Academiis confœderatis communicaturi, ex hac Philyræa relegamus, & quia conscientia stigmatè notati fugâ pœnam hanc antevertere voluistis, divinæ tamen vindictæ vos minimè subtracturi, ne ante præfinitum tempus, nisi excludi penitus velitis, pedem in hæc sacraria denuò inferatis, vigore præsentium severè præcipimus. Quos verò privatim relegavimus, eos, ut absque interpositâ morâ convalescent, & portâ excedant, nec ante præstitutum tempus in hoc loco se conspici sinant, nisi pœnas exasperari sibi velint, jubemus. In hæc Exempla intueantur alii (pœnas enim has exemplares volumus) ab ejusmodi flagitiis sibi caveant, & legibus Academicis, quibus juramento tenentur obstricti, sese conforment, nisi prædictis relegatis in delictis juncti simul in pœnis jungi velint. Nec enim nimia lenitate perulantiam juventutis aliâs ad mala satis proclivis fovere, multò minus provocare animus nobis est, sed ut Edictum Cassatorium in omnibus punctis & clausulis factum tectum apud nos conservetur, divino auxilio & supremi Magistratûs autoritate freti, omnem lapidem movebimus, omnemque cuneum versabimus.

P. P. XV. Cal. Sept. Dominicâ X.

post Trin. Anno MDC LXI.

RECTOR ET CONSILIUM PERPETUUM IN ACADEMIA LIPSIENSI.

DRæmia & pœnas esse duas Rerumpublicarum
 anchoras, scitè divinus Plato dixit, & dicti veritatem experientia torâ die comprobat.

tiore, m
 num, qvo
 mulgatum
 in Academi
 villas animar

ANDREAM NEUTHAL Virginaliâ Curlandum,
 CHRISTOPHORUM-FRIDERICUM BREÛERUM

Martisburgensem, nec non
 MATTHIAM TEKARTVM Isenacensem,

quorum ille pro beneficiis exhibitis ingratus & perjurus non tantum duellis & contentionibus, ex quibus etiam lu-
 cra sua quæsit, hætenus inclaruit (si claritas ex vitis comparari potest ulla) sed etiam fenestras in ædibus Magi-
 stratus, cum suo secundum supremi Magistratus præscriptum fungeretur officio, lapidibus sceleratè perfregit, iste
 Rennalissimi fautor strenuus caudas vulpecularum Scholasticarum (ut loqui solet pestiferum hoc hominum genus)
 decurtare cœpit, hic discretionem ex duellantium reconciliationibus collegit, omnes Edicti Cassatorii perversores, &
 civitatis humanæ (quid enim de talibus, qui nec DEUM, nec ullum in terris Magistratum verentur, sperandum?)
 conquestione per Academias confœderatas vulganda jure animadvertere potuissimus, ne tamen de nimio rigore
 conqueri necessum habeant, & tamen nostro non desimus officio, TE

ANDREAM NEUTHAL Virginaliâ Curlandum,

Vos CHRISTOPHORUM-FRIDERICUM BREÛERUM
 Martisburgensem &

MATTHIAM TEKARDUM Isenacensem,

utrumque ad quadriennium, rem cum Academiis confœderatis communicaturi, ex hac Philyræa relegamus, & quia
 conscientia stigmatè notati fugâ pœnam hanc antevertere voluistis, divinæ tamen vindictæ vos minimè subtracturi, ne
 ante præfinitum tempus, nisi excludi penitus velitis, pedem in hæc sacraria denuò inferatis, vigore præsentium severe
 præcipimus. Quos verò privatim relegavimus, eos, ut absque interpositâ morâ convalescant, & portâ excedant, nec an-
 te præfinitum tempus in hoc loco se conspici sinant, nisi pœnas exasperari sibi velint, jubemus. In hæc Exempla intu-
 mento tenentur obstricti, sese conforment, nisi prædictis relegatis in delictis juncti simul in pœnis jungi velint. Nec
 sed ut Edictum Cassatorium in omnibus punctis & clausulis factum tectum apud nos conservetur, divino auxilio & su-
 premi Magistratus autoritate freti, omnem lapidem movebimus, omnemque cuneum versabimus.

P. P. XV. Cal. Sept. Dominicâ X.
 post Trin. Anno M DC LXI.